

[Aksel Larsen.]

delig højere Grad, hvis man ikke giver dem ringere Arbejdsforhold, end andre arbejder under, men giver dem fuld Uge og fuld tarifmæssig Betaling. Naturligvis vil Arbejdet ikke være evigt, men de vil i betydelig højere Grad være rustet til at optage Kampen for Tilværelsen, naar de har været behandlet som almindelige ordentlige Mennesker og ikke er blevet sat i Arbejde paa disse ringere Vilkaar, som Loven forudsætter. Af den Grund er vi Modstandere af Lovforslagets Bestemmelse om, at der vel skal betales tarifmæssig Timebetaling, men at Timeantallet skal være betydeligt ringere end det, vi forstaaer ved fuld Uge.

Naturligvis er vi i endnu højere Grad Modstandere af det Ændringsforslag, som er stillet af Venstre. Vi er i og for sig Modstandere af samtlige de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslaget, men hvorledes vi under Afstemningen vil stille os til hvert enkelt Ændringsforslag, vil afhænge af den Behandling, Ændringsforslagene faar her i Tinget. Jeg maa sige, at Venstre imponerer mig noget ved sin Dristighed. Det er dristigt at stille et Forslag, hvorefter der skal skaffes Arbejde med fuld Uge til en Ugeløn af formodentlig gennemsnitlig 18 Kr. eller 3 Kr. om Dagen — det vil, saa vidt jeg kan overskue Ændringsforslaget og Lovens Konsekvenser i øvrigt, blive Resultatet; der vil blive Daglønninger paa 2½, 3, 3½ og 4 Kr., og der vil blive Ugelønninger i Forhold dertil. Det er dristigt, siger jeg; jeg er nemlig af den faste Overbevisning, at selv om der — naturligvis — findes Landbrugere, som vil gnide sig i Hænderne og sige: Denne Lov vil i hvert Fald bevirke, at vi faar billig Arbejdskraft, saa tror jeg, at endnu Flertallet af Danmarks Landbrugere vil reagere og sige: Nej, dette vil vi ikke være med til.

Dette Ændringsforslag belyser den Mængde Talemaader, vi har hørt her fra Venstres Side i den forløbne Tid om, at man nok har Vilje til at yde en ordentlig Løn, men man har ikke Evnen. Her er der nemlig ikke Spørgsmaal om, hvorvidt man har Evnen, her er det ikke Landbrugerne, vi er ved at vedtage en Lønningslov for, her drejer det sig ikke om Evnen til at yde en ordentlig Løn, det drejer sig om Viljen. Og hvad værre er, der foreligger her en ond Spekulation i, at Lovgivningsmagten skulde gennemføre i den Grad underbetalt Arbejde, at der vilde blive Masser af Arbejdskraft ude paa Landet, som tilbød sig for, hvad Herren vilde give. Naturligvis er det givet, at dette Ændringsforslag ikke

bliver vedtaget, men da det ikke alene er stillet, men opretholdes i fuldt Alvor — og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen synes endog at mene, at det er fuldstændig rimeligt —, har vi saa meget mere Grund til herefter at tale alvorligt med det ærede Medlems Vælgere, tale alvorligt med de danske Landbrugere for at høre, om dette virkelig skulde være i Overensstemmelse med deres Mening. Jeg tror det ikke.

Om dette Problem har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen lykkeligt undgaaet at udtale sig, men det lader sig nu ikke gøre at kravle uden om paa den Maade. Naturligvis kan man — som Retsforbundet — stille sig paa det Standpunkt, at man lader være med at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene, det er en behagelig Maade at komme uden om Problemerne paa, men de Herrer skal blive holdt til Ilden, og vi vil endnu en Gang forsøge at faa Svar paa, om de billiger dette Ændringsforslag fra Venstre og den Tendens, der ligger i det. Det drejer sig ikke her om et Ændringsforslag, hvor man kan sige, som man kan i visse Tilfælde, at det er os egentlig Hip som Hap, vi vil ikke blande os i det, før Lovforslaget kommer til endelig Afstemning, nej, det drejer sig her om et ganske bestemt Syn paa, hvad der er rimelig Løn i dette Land. Der forlanger vi, at Retsforbundet saavel som Det frie Folkeparti giver sin Mening til Kende.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen affærdigede nærmest det hele ved at sige, at kunstige Foranstaltninger hjælper ikke i det lange Løb, og at man skal først stabilisere Landbruget — hvilket sidste man nu ganske bestemt skal gøre ved kunstige Foranstaltninger. Det ærede Medlem vilde ogsaa have Gavn af at studere lidt nærmere, hvordan hele Samfundet er indrettet, og hvad det er for en Krise, der har ramt Samfundet. Der findes overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem forstaaer ved normale Tilstande i det kapitalistiske Samfund, mere, og der kommer aldrig til at eksistere saadanne mere i det kapitalistiske Samfund. Saa kan det ikke nytte noget at henvise til, hvad der er naturligt og unaturligt, saa maa man gribe til det, det ærede Medlem kalder kunstige Foranstaltninger, hvis man vil afbøde den sociale Nød og Elendighed. Derfor gaar det ikke at afvise enhver Forhandling om dette Lovforslag med en saadan flot Bemærkning.

Vi vil, som sagt, stemme imod de forelagte Ændringsforslag og herunder, jeg kan sige først og fremmest, imod Venstres Ændringsforslag under Nr. 6 om en Dagløn